

Склоноветъ на Галичица сж обрасли съ букъ, габъръ и бухлати вѣчно зелени чемшири, между които благоухаятъ много горски цвѣтя: нѣжната момина сълза, свѣтло-розовиятъ дивъ цикламъ, дивото лале и много други. Не може спокойно да минете оттукъ, безъ да се наведете и се порадвате на тия прелестни цвѣтя.

По-низко, по брѣговетъ на самото езеро долу, растатъ смокини, орѣхи, бадеми, черници, по които се виятъ шумнати лози. По почти отвеснитъ скалисти брѣгове пълзятъ кждрави брѣшляни, свѣнливо милвани отъ безгрижнитъ езерни вълни.

Охридското езеро е разположено на 690 метра надъ морската поврѣхнина. Има обща поврѣхность 271 кв. километра. Дълбоко е 285 метра. То е едно отъ най-дълбокитъ езера на Балканския полуостровъ. Водитъ си набира главно отъ Прѣспанското езеро, което е по-високо и излива водитъ си чрезъ нѣколко подземни рѣки въ Охридското езеро. Особено занимливи сж голѣмитъ извори „Студенчище“, които, като изворитъ на Златна Панега, бликатъ само на два километра южно до Охридъ. Има още нѣколко такива буйни извора — близу до манастира „Св. Наумъ“. Въ езерото се вливатъ и нѣколко рѣкички: р. Черавя — до манастира „Св. Наумъ“, Качелия — до с. Пископати и други, безъ особено значение.

При тихо време езерото е спокойно и гладко. Съ часове можете въ захласъ да го съзерцавате. По гладката му поврѣхность ще видите леко да се плъзга рибарския чунъ, хвърлилъ копринени неводи, а надъ него — често да прелита езерната чайка.

Виждалъ съмъ бистри планински езера, но като Охридското езеро не съмъ виждалъ.

На много голѣма дълбочина може да видите всѣко камъче, може да следите игрилата и чудно красива пълстърва, ленивия едъръ шаранъ, да гледате цѣли ята сребърна дребница и да се взирате между камънацитъ, какъ се провира гъвкавата ягула (змиорка).